

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1084

23.12.2023 (134)

Michael Kühnen Politisk soldaterarbejde: SA's tradition og ånd

Del 7

POLITISKE SOLDATER I DAG

NEUE FRONT - derfor kaldte vi også vores "Informationsbrev om bevægelsens situation", som er udkommet månedligt siden forbuddet og sikrer og dokumenterer den indre sammenhængskraft i vores Gesinnungsgemeinschaft. Vores kammerater har fundet sammen i dusinvis af læserkredse af NEUE FRONT over hele BRD og endda i Ostmark. Intet organisatorisk bånd har forenet os siden forbuddet mod ANS/NA, da vi ikke ønskede at vende tilbage til undergrunden med vores forbudte styrke. Under alle omstændigheder var det meningen, at ANS/NA skulle træde i baggrunden og blot udgøre den militante ryggrad i bevægelsen som helhed, som det er essentielt for Sturm-Abteilung. Forbuddet måtte imidlertid fremstå som en test for at se, om vores fællesskab, selv uden en stramt organiseret styrke i baggrunden, allerede var solidt nok til at overleve som et rent idéfællesskab - kun holdt sammen af en fælles forståelse af program, strategi og taktik. Månederne siden forbuddet har på imponerende vis demonstreret netop det. Vores Gesinnungsgemeinschaft har ikke bare overlevet - nej, i dag er det DEN nationalsocialistiske bevægelse par excellence, arving til den historiske tradition fra NSDAP og SA samt til alle disse bestræbelser og anstrengelser siden 1945.

I vores rækker stod og står:

Gamle kæmpere fra NSDAP og dets underafdelinger, men også de sidste trofaste fra SRP og nationalsocialisterne, som har bevaret troen på DRP og NPD. Med os er mænd fra BDNS og NSDAP's Venner, NPD's Ordenstjeneste, Aktion WIDERSTAND og ANR, tidligere krigere fra Den Europæiske Befrielsesfront og aktive medlemmer af NSDAP/AO. Nogle af vores unge kammerater er kommet ud af de nationale ungdomsforbunds livsstil, men er også blevet præget af Volkssozialistische Bewegungs og Wehrsportgruppe Hoffmanns kamp og fiasko. Venner og støtter er mænd som vores æresmedlemmer ridderkors-modtageren Otto Riehs og den sidste propagandachef i det tredje riges sydlige del, Willi Krämer. Generalmajor Remer, som i sin tid slog det reaktionære kup mod Føreren ned, dengang var SRP-leder, og som talte til langt over hundrede af vores kammerater ved et af vores møder i sommeren 1984 på årsdagen for 20. juli, er stolt af denne militante, politiske ungdom!

VI ER ARVTAGERNE - VI ER BEVÆGELSEN I DAG!

Så dette tankefællesskab er nu meget mere end blot et nyt SA, men det er stadig kun levedygtigt, hvis dets unge kæmpere fortsat bekender sig til Sturm-Abteilungs tradition og ånd og lever efter den. Hvad fremtiden bringer, er stadig usikkert. Men selv når der kommer svære dage og kriser, kan det, der er sket og opnået, ikke slettes! Igen og igen kan og vil vores fællesskab forny sig ud fra denne indstilling til livet, finde sammen og hente sin styrke fra denne tradition.

På den måde blev de ni aspekter af SA's tradition ikke dogmatisk etableret og påtvunget vores trup lige fra begyndelsen. Det begyndte med erkendelsen af, at nationalsocialismen kun kan få succes igen, hvis den nationalsocialistiske bevægelse bliver genfødt - **"NATIONALSOCIALISTER HØRER TIL I EN NATIONALSOCIALISTISK ORGANISATION!"**

Dette afgørende grundlag for vores arbejde havde vi til fælles med NSDAP/AO. Men mens de arbejdede på en genfødsel i den propagandistiske undergrund med celler, der opererede i illegalitet, besluttede vi at kæmpe i SA's tradition. Fra denne tilføjelse til det oprindelige koncept har vi i en lang modningsproces og gennem mange fejltagelser og bitre tab og tilbageslag lært, hvad det konkret betyder i dag. Ud fra erfaringerne med denne uafbrudte kamp, som nu er otte år gammel, og den eventuelle første klare succes på vejen til genfødsel, har vi genkendt de ni beskrevne aspekter af SA-traditionen og gjort dem klare for os på baggrund af det historiske SA's historie.

I dag er jeg sikker på, at den videre succes for vores kamp afhænger af, at vores unge aktivister - især dem, der ikke selv har oplevet de seneste år og er nye for os - også modnes til politiske soldater som os og forstår denne tradition for politisk

soldatskab og realiserer den i deres liv på den måde, vi har lært i mellemtiden. Politisk soldatskab i dag - det kan kun være svaret på spørgsmålet om, hvordan de ni beskrevne aspekter af denne tradition har vist sig i vores nye SA's historie og skal anvendes og realiseres i fremtiden:

- **Revolutionary League of Soldierly Men**
- **Kernen i en politisk konsolideret revolutionær folkehær**
- **Sturm-Abteilung af NSDAP**
- **Afvisning af væbnet subversion**
- **Et uforgængeligt tankefællesskab**
- **Arbejde gennem det levede eksempel på SA-ånden**
- **Kamp mod dogmatisme**
- **Ikke en kriminel organisation**

Da det startede i Hamborg i 1977, var der allerede en stabil gruppe nationalsocialister der, som bestod af flere dusin mennesker. Det var dog ikke en rigtig organisation: Folk tilhørte en af de nationale foreninger, kendte hinanden, og de unge aktivister lavede lejlighedsvis ulovlige natlige propagandamissioner som en del af NSDAP/AO eller på egen hånd. Vores SA-storm organiserede dog kun ti medlemmer i slutningen af 1977 - på den ene side, fordi de fleste endnu ikke forstod, hvorfor de skulle løbe en større risiko i stedet for at fortsætte som normalt; på den anden side, fordi vi praktiserede en streng udvælgelse og ikke tog alle. Selvfølgelig var vores SA-mænd fra den første time alle bevidste og etablerede unge nationalsocialister, men det var ikke det, der adskilte dem fra de andre. Forskellen mellem os og resten af Hamborgs nationalsocialister lå i deres indstilling til livet: Vores mænd var parate til at bryde med den retoriske pseudoradikalisme, mens de fastholdt en borgerlig indstilling til livet og fastholdt officielle borgerlige former for politik - de var parate til at blive ægte revolutionære og acceptere ofre og forfølgelse for det. Og de kom alle fra Bundeswehr eller Wehrsportgruppen, Hamburg JN, som bevidst stod i OD's tradition, eller Wiking-ungdommen, hvis ældre i Nordtyskland var stærkt påvirket af NSDAP/AO på det tidspunkt. Således opstod den første traditionslinje mod SA helt tilfældigt fra holdningen og livshistorien hos de faktiske revolutionære fra Hamborgs NS-scene. Uden at det behøvede at blive befalet eller prædikeret, var vi fra begyndelsen en REVOLUTIONÆR GRUPPE AF SOLDATISKE PERSONER.

Det var den vigtigste forudsætning for vores succes og overlevelse som fællesskab. I denne ånd uddannede vi så bevidst de unge mennesker, der kom til os, og som ikke længere havde gået i JN's eller WJ's skole, men var blevet vundet til os direkte fra gaden. I dag kommer kun nogle få fra de gamle nationale foreninger - de fleste af de nye kammerater kommer direkte fra folket. På den ene side er dette et meget håbefuldt tegn, fordi det beviser, at vi har brudt den

nationale ghetto og dermed kan give håb om en fremtidig massebase. Men det er også et problem, fordi en samtidig revolutionær og soldatisk livsindstilling ikke er en selvfølge for unge mennesker i BRD - i modsætning til de hjemvendte frontkæmpere fra Første Verdenskrig og deres ungdommelige beundrere i det historiske SA. Vi må derfor aldrig ofre vores ånd og stil for en tilpasning eller et kompromis med det borgerlige system - hos os skal de unge nationalsocialister også uddannes til at blive politiske soldater i fremtiden. Det er ryggraden i vores Gesinnungsgemeinschaft og i hele den nye generations NS-bevægelse. Uden denne livsindstilling ville vi falde tilbage i den politiske ubetydeligheds lange nat!

Ifølge princippet "Nationalsocialister hører hjemme i en nationalsocialistisk organisation" begrænser vi os ikke, i modsætning til de nationale ungdomsforeninger, hvis livsindstilling vi skylder så meget, til at tilhøre eller opbygge ethvert fællesskab, der kombinerer en generel national politisk bekendelse med en soldatisk livsindstilling. Efter princippet "Vi samler ikke alle nationalsocialister, men kun dem, der er parate til at adlyde!" stiftede vi i modsætning til vores forgængere i NS Kampfgruppen i begyndelsen af 70'erne heller ikke en hvilken som helst NS-gruppe: Helt fra begyndelsen og helt bevidst stiftede vi en STURM-ABTEILUNG DER NSDAP. Vi valgte ikke denne traditionelle betegnelse af upolitisk nostalgi, men for at vise, at vi kun i genoprettelsen af NSDAP så en lovende måde at hjælpe nationalsocialismen til en strålende genfødsel. Samtidig dokumenterede vi ved at underordne os NSDAP/AO også, at dette nye NSDAP endnu ikke eksisterede igen, og at det ikke kunne grundlægges for tidligt og forhastet.

I modsætning til NSDAP/AO's undergrundsceller troede vi dog ikke, at den propagandistiske undergrundskamp alene (måske ikke engang hovedsageligt) ville gøre denne genfødsel mulig, men frem for alt den åbne og politiske kamp i et nyt SA's rækker, hvorigennem der på den ene side ville blive samlet en organisatorisk kerne til det ønskede nye fundament for partiet, og på den anden side kunne det politiske klima påvirkes og ændres på en sådan måde, at dette nye fundament ville blive politisk muligt og meningsfuldt. Vores vej siden da har vist, at vi havde ret i disse overvejelser:

Kun et nyt SA kan føre til en genetablering af det nationalsocialistiske tyske arbejderparti! Vi har gjort gode fremskridt i disse otte år.

Et problem, som vi først med tiden fandt en klar holdning til, var spørgsmålet om berettigelsen og betydningen af væbnede modstandsaktioner. Vi var aldrig i tvivl om "varulvens" moralske berettigelse, og den konstante forfølgelse og undertrykkelse fristede konstant vores kammerater til at gå ind i den "rigtige" undergrund. Nogle - inklusive min første stedfortræder i SA Storm - tog denne forkerte vej og mislykkedes. Alt i alt indså vi, at vi ved at gøre det kun gik i en

fælde for det herskende system, og vi kæmpede os frem til en klar **AFVISNING AF DEN VÆBNEDE SIKKERHED**. Læren fra den 9. november 1923 kræver, at vi fastholder denne holdning!

Som overbeviste revolutionære afviste vi fra begyndelsen strengt den resignerede tilpasning til det borgerlige system; efter bitre erfaringer lærte vi at betragte fristelsen til væbnet modstand som en fælde for det herskende system; men det ihærdige, tålmodige småarbejde i den propagandistiske undergrund og inden for rammerne af NSDAP/AO's undergrundsceller virkede for lidt og for utilstrækkeligt til vores militant-soldatlige følelse for liv og fællesskab. Så for os var der uundgåeligt og naturligt kun én vej til politisk effektivitet: i henhold til eksemplet fra den første kampperiode, **EFFEKTEN GENNEM SA-ÅNDENS EKSEMPEL!**

Det faktum, at vi, uanset forfølgelse, trusler og alle de problemer, der er forbundet med det, uanset lidelser og ofre, retssager og fængsling for vores meninger, bekendte os som nationalsocialister og fortsatte med at kæmpe selv i håbløse situationer; at vi modsatte os systemets undertrykkelse i hvert øjeblik med vores urokkelige vilje til at gøre modstand, det havde en effekt som eksempel og rollemodel på stadig nye unge mennesker og gjorde i sidste ende vores fællesskab til den førende kraft i den nye generations nationalsocialistiske bevægelse. Selv i de mørkeste år i organisationens historie, 1980-1982, hvor organisationen var gået i opløsning og lå "i dvale", forblev SNE ikke desto mindre den virkelige rollemodel og den mest attraktive bevægelse, hvilket blev helt tydeligt i gennembruddet i 1983 og fik årene med undertrykkelse af vores styrke og fængsling af dens ledere til at mislykkes spektakulært. Den største anerkendelse for dette arbejde fra systemets side fik vi dog gennem forbuddet mod ANS/NA, som blev begrundet med følgende:

"SNE/NA's forfatningsstridige aktiviteter kan kun stoppes ved at forbyde foreningen. De tidligere domme over SNE/NA's ledende funktionærer har ikke haft nogen effekt på SNE/NA's aktiviteter og politiske mål. Gennem domme har ledende funktionærer i SNE/NA kun følt sig styrket i deres afvisning af den frie demokratiske grundorden".

Efter at Indenrigsministeriet så pænt havde sagt, at dommene "intet havde udrettet", og at man derfor kun kunne "stoppe" vores aktiviteter ved at forbyde dem, skulle det vise sig, at også det var en fiasko: Vi har dokumenteret mere end et dusin forbud i disse bemærkninger - ingen kunne bryde og ødelægge nationalsocialismen som idé eller livsholdning. Men siden 1945 har de alle opnået deres mål om at ødelægge den konkrete organisation i hvert enkelt tilfælde. Ingen national politisk eller national revolutionær organisation i efterkrigstiden har nogensinde overlevet sit forbud. Kun vores trup, ligesom NSDAP og SA i

kamptiden og i modsætning til efterkrigstidens foreninger, overlevede forbuddet takket være dens selvforståelse som en nationalsocialistisk Sturm-Abteilung og dermed som et UTROLIGT FÆLLESSKAB! Vores fællesskab overlevede fængslingen af ALLE vores tidligere ledere i 1980 såvel som deres forbud i 1983, derfor kan intet skræmme os mere. Vi ved det: Vores vilje er stærkere end systemet - så længe vi holder fast i det, der skabte vores succes!

Helt naturligt havde vores fællesskab også en forpligtelse til at KÆMPE IMOD REAKTION:

Reaktionen konfronterede os i begyndelsen som en frygtelig tilpasning af "nationale socialister som talerør", der ikke ønskede at forlade beskyttelsen og camouflagen fra de reaktionære foreninger i den nationale lejr, og den er fortsat fristelsen til at tage den "komfortable" og "nemme" vej til kompromis med det herskende system. Denne falske vej er den største indre fare for vores samfund, fordi den synes at "snyde" os uden om lidelse, ofre og forfølgelse og stadig tillade politisk aktivitet. Men denne aktivitet er så kun politisk selvtilfredsstillelse, på systemets legeplads, men ikke længere politisk kamp for Tysklands frihed. Med vores første ledende princip, "nationalsocialister hører hjemme i en nationalsocialistisk organisation", gjorde vi fra begyndelsen front mod reaktionen, og det skal vi holde fast ved. Men vi må også anerkende de andre forskellige former for reaktion og utrætteligt forhindre og afværge deres infiltration i vores idéverden og livsholdning!

Den samme konstante årvågenhed skal udvises i KAMPEN MOD DOGMATISME - en front, som vores samfund, som beskrevet ovenfor, først erkendte og vedtog sent på dagen - da de organisatorisk skadelige aktiviteter i "SS-fraktionen" voksede til en farlig krise. Vores fællesskab må ikke acceptere ideologisk sekterisme og afvigelser fra partilinjen, ej heller organisatoriske tendenser til underafdelingers og fraktioners selvforståelse, og slet ikke den hykleriske magtanspændelse fra selvbestaltede herrer, som er typisk for dogmatisme i enhver form, og som forgifter kammeratskabet i vores rækker og dermed truer grundlaget for vores eksistens og vores fællesskab!

Selv om vi kommer fra illegaliteten og kan takke denne kendsgerning for meget af vores indre ro, styrke og suverænitét over for systemet og den undertrykkelse, det udøver, har vi aldrig praktiseret en "illegalitets-kult". Tværtimod havde vi lige siden grundlæggelsen af SNE i november 1977, og endnu mere siden det oprindelige undergrunds-SA og dets stabschefs fiasko i slutningen af 1979, erkendt, at den virkelige opgave for nationalsocialismens politiske soldater ikke kunne være opbygningen af en organiseret undergrundsbevægelse, men snarere vejen ind i folket, arbejdet gennem bekendelse, eksempel, offer og engagement, hvorigennem nationalsocialismen for unge mennesker igen kunne ses og opleves,

igen kunne blive en rollemodel. Således forstod vi mere og mere vores kamp som en forpligtelse til at organisere en "lovlige arm" af den nationalsocialistiske bevægelse, uden dog nogensinde at benægte nødvendigheden af illegal propaganda, som NSDAP/AO går ind for, for målet er det samme:

Genoprettelsen af NSDAP og dets eventuelle, fornyede magtovertagelse!

Alene dette viser, at vores forpligtelse over for legalitet IKKE omfatter anerkendelse af det herskende systems legitimitet og eksistensberettigelse: I vores øjne er den vesttyske statsstruktur, som opstod af forræderi, nederlag og underkastelse under sejrherrenes vilje, i sig selv ulovlig og illegitim lige fra begyndelsen - et protektorat for USA med halvkolonial status. Det eneste, vi anerkender og realistisk set er nødt til at anerkende ved dette system, er dets de facto-eksistens: Vi accepterer ikke denne eksistens, men vi er tvunget til at tage dets eksistens til efterretning. Vores bekendelse af lovligheden er blot et udtryk for denne erkendelse, fordi vi med det herskende system også tog til efterretning, hvilke politiske muligheder der findes for at arbejde og kæmpe for vores idé som nationalsocialist i BRD!

Så konsekvensen af vores juridiske kamp er ikke tilpasning, men brug og udvidelse af friheden og, hvor dette ikke er muligt, viljen til at påtage sig forfølgelse og undertrykkelse, at gå gennem demokraternes fængsler for at afsløre hykleriet i den "frieste stat i tysk historie". Som allerede nævnt fandt vi vores vej ind i lovligheden ved at overlade den åbne nazipropaganda til NSDAP/AO og koncentrere os om kravet om ophævelse af naziforbuddet.

Desuden søgte vi aldrig at genoprette det historiske NSDAP, men at genskabe et NSDAP af den nye generation, og endelig placerede vi os klart i traditionen fra SA, som selv var blevet frikendt af sejrsmagterne for at være en "kriminell organisation". Denne "dom" fra sejrherrene i Nürnberg om det historiske NSDAP's kriminelle karakter, som blev brugt af de allierede til at retfærdiggøre dets forbud i strid med international lov, er grundlaget for fortsættelsen af dette forbud selv i dag, selvom det historiske NSDAP ikke længere eksisterer og ikke længere kan genoprettes som et resultat af bruddet på den direkte traditionslinje!

Forbuddet mod ANS/NA viste allerede, at systemet lod masken falde og vilkårligt definerede NS-forbuddet bredere, end selv sejrsmagternes "dom" tillod. Dette blev bekræftet, da jeg i januar 1985 blev idømt mere end tre års fængsel af en statssikkerhedsdomstol i Frankfurt, allerede på grund af den tidligere citerede selvdefinition af ANS/NA som en juridisk arm for den nye nazistiske bevægelse i traditionen fra SA og propaganda baseret på den. På trods af tidligere forfølgelse og fængsling af kammerater havde appellen til Nürnberg-"dommen" om, at SA IKKE var EN KRIMINEL ORGANISATION, i det mindste beskyttet vores

organisation og skabt en lille margin for lovlig nazistisk propaganda.

Forbuddet og Frankfurt-dommen har ændret dette. Den juridiske betydning af denne selvdefinition er således blevet mindre - hvis vi vil fortsætte med at arbejde lovligt (og det vil og skal vi), så må vi igen helt overlade denne form for propaganda til NSDAP/AO, som dermed igen får en stærkt øget betydning efter mange års tilbageholdenhed, mens vi må koncentrere os om de praktiske spørgsmål om taktik og brugen af konkrete problemer. Ikke desto mindre vil der fortsat være retssager mod vores kammerater, og derfor forbliver appellen til frifindelse vigtig for SA: Den beskytter ikke længere på nogen måde mod retsforfølgelse, men opnår nu endnu vigtigere ting:

Det afslører tydeligt vilkårligheden i den statslige undertrykkelse og hele den statslige beskyttelsesjustits rettet mod nationalsocialismen! Disse henviser deres formodede legitimitet til sejrherrenes Nürnberg-dom, ifølge hvilken nationalsocialismen, legemliggjort i det historiske NSDAP, er af kriminel karakter, hvorfor dens fortsættelse skal retsforfølges som en forbrydelse, selv i et "frit demokrati".

Uden at anerkende denne "dom" tilgav vi ikke os selv, da vi i overensstemmelse med sandheden påpegede, at vi tilhørte en ny generation, der hverken ville eller kunne videreføre det historiske NSDAP, men stræbte efter et nyt fundament og også stod i traditionen fra det - frikendte - SA. Denne nye stiftelse, eller dens organisatoriske forgængere, KAN imidlertid ikke videreføre de tidligere nazistiske organisationer, der er blevet beskrevet som "kriminelle" - de nazistiske forbudslove vedrører os slet ikke, er dybest set ikke gældende for os. Deres udvidelse til os kan derfor, selv i det herskende systems logik, ikke tjene til at gøre det umuligt for en organisation, der engang blev stemplet som "kriminell", at fortsætte sine aktiviteter - naziforbuddet tjener i mellemtiden til at undertrykke en nutidig, systemkritisk oppositionsbewægelse af unge nationalsocialister, der hverken er udsprunget af det historiske NSDAP eller forfølger kriminelle mål (hvorved man må spørge, hvad dette egentlig er, da man som bekendt aldrig og ingen steder kan måle politiske formningsprocesser i forhold til den "borgerlige" kode). Denne erkendelse er resultatet af den statslige beskyttelsesretssag mod mig i Frankfurt - her afsløres det modbydelige hykleri, fraserne om tanke- og meningsfrihed i al ønskelig klarhed! Vi vil fortsat insistere på at tilhøre en NS-bevægelse af den nye generation, på at være politiske soldater i traditionen fra SA og på ikke at forfølge kriminelle mål.

Vi vil igen og igen påpege, at vi ikke tilhører og ikke kan tilhøre den gamle organisation, som blev kaldt "kriminell" og blev smadret i 1945 - og vi vil fortsat blive forfulgt og fordømt. Ungdommen vil genkende dette hykleri, genkende det til en vis grad allerede i dag; og ungdommen, uanset dens politiske ståsted, hader

altid hykleri med sit sunde instinkt. Da systemet aldrig vil finde modet til åbent og indrømmet at forfølge sine modstandere og ifølge sin egen logik slet ikke kan finde det, vil det fortsætte med at forfølge OG hykle, fængsle folk for deres meninger OG benægte, at der er politiske fanger, lytte til vores engagement i en nationalsocialisme af den nye generation OG fordømme os for at fortsætte en tidligere nazistisk organisations bestræbelser - men derved vil det også miste lidt mere respekt blandt de unge ved hver retssag og blive endnu mere utroværdigt! Den vil fordømme vores centrale krav om et folkeligt fællesskab og om at bryde med renteslaveriet, om beskyttelse af liv og miljø, om en tysk kulturrevolution, om frihed, enhed og neutralitet i Stor-Tyskland og en ny orden i Europa som "forbrydelser" og dermed finde mindre og mindre forståelse hos dem, der år for år mere og mere klart erkender behovet for et vendepunkt i tiden og nødvendigheden af en ny orden!

Det aspekt af SA-traditionen, som var et af de første, der kom til udtryk i det historiske SA, og som udgjorde dets tragedie, spiller naturligvis endnu ikke en særlig rolle hos os på grund af vores numeriske og politiske svaghed: selvpfattelsen som KERNEN I EN POLITISK KONSTITUTIONEL REVOLUTIONÆR FOLKEHÆR.

Men da vi afklarede vores holdning til Wehrsportgruppen og den væbnede modstand, blev vi ikke desto mindre tidligt konfronteret med et udtryk for dette problem og løste det til sidst. Det var min første stedfortræder, der ønskede at gøre vores unge SA-Sturm til ikke bare en soldat, men en paramilitær styrke. Under hans egne forhandlinger med Karl-Heinz Hoffmann i oktober 1977 blev konflikten tydelig. Hoffmann krævede underordning - han krævede afkald på udadvendt politisk aktivitet. Det nægtede jeg, min stedfortræder brød med os, sluttede sig til en militær sportsgruppe i Slesvig-Holsten og gik til sidst under jorden.

Vores tropper var og er ikke imod militærsport - den tjener til at disciplinere vores kæmpere og uddanne dem til en soldatisk indstilling til livet, men den forbliver fundamentalt underordnet den politiske kamp og må aldrig blive et mål i sig selv. Det skal altid stå klart, at vores politiske soldater udgør en soldatisk, men ikke en militær styrke. Men vi fastholder også, at denne styrke EFTER en magtovertagelse vil udgøre kernen i den kommende revolutionære hær!

På den måde har vi tydeliggjort de ni aspekter af vores forpligtelse over for SA-traditionen: De er relateret til hinanden og danner en indre enhed. I denne uddybning udledte vi dem først fra det historiske SA's historie og anvendte dem derefter på nutiden. I praksis foregik denne proces omvendt: Ud fra vores selvpfattelse og holdning til livet som politiske soldater opstod disse aspekter af vores tradition fra den otte år lange konkrete troskamp, dens fejl, tilbageslag,

fristelser og endelig den første store succes, hvorefter vi anvendte disse indsigter på fortiden og fandt dem der, hvilket bekræftede vores legitimitet som arvinger. Fra fortid til nutid, fra nutid til fortid - ringen er lukket, traditionen er bevaret og fornyet! Kæmperen i den brune skjorte, den politiske soldat fra den nationalsocialistiske bevægelse, lever videre i os. Han vil sejre!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrettede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden - her (www.movingtheancient.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere til lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the NEW ORDER

Number 176 (2021) Founded 1973 April 26, 2022 (126)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His reason are non-White immigration, culture dilution, and re-orientation.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerdard Lank

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
 Hundredvis af bøger på mange sprog
 Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!